

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
8.Bf.382/2016/9.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben 2017. január 23. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

Az emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2016. október 24. napján kihirdetett 14.B.1182/201611. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A vádlott szabadságvesztés büntetését és közügyektől eltiltás mellékbüntetését egyaránt 8 (nyolc) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 5.000 (ötezer) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

A törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével bűnösnek mondta ki vádlottat a Btk. 160. § (1) bekezdésében meghatározott és a szerint minősülő emberölés büntettének kísérletében és a Btk. 365. § (1) bekezdésében meghatározott és a szerint minősülő rablás büntettében. Ezért őt halmazati büntetésül 5 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 5 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról, a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámításáról és a lefoglalt bűnjelekről. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott fő- és mellékbüntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést. A védő enyhítés érdekében élt jogorvoslattal.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1065/2016. számú átiratában a vádhatóság fellebbezését fenntartotta.

A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Be. 361. § (1) bekezdése alapján, nyilvános ülésen bírálta el, melyen a vádlott és az ügyész nem vett részt.

A nyilvános ülésen a védő elsősorban a kiszabott büntetés enyhítését, másodsorban az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírálta. A felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást igen nagy alaposággal, részletesen, a perrendi szabályok szerint folytatta le.

Nem észlelt az ítéltábla a Be. 373. § (1) bekezdés II. pontjában felsorolt olyan (un. abszolút) eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná, de egyéb, az ítélet megalapozottságát, és az eljárás törvényességét befolyásoló (Be. 375. § (1) bekezdés) eljárási szabálysértés sem valósult meg.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve helyes és hiánytalan tényállást állapított meg, melyet senki nem is vitatott, és amely a Be. 351. § (1) bekezdése értelmében, a másodfokú eljárásban is irányadó volt. A tényállás akkor megalapozott, ha a bíróság a törvényes vád elbírálása során a perrendi szabályok szerint lefolytatott bizonyítási eljárást követően a vád tárgyává tett eseményeket megalapozatlansági hibáktól mentesen rögzíti. Ilyen megalapozatlansági hiba nem tárható fel az ügyben. Az elsőfokú bíróság ugyanis valamennyi lényeges tényre alapos bizonyítást folytatott.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jognak.

A Kúria 3/2013. számú Büntető Jogegységi Határozatában írtak figyelembe vételével, az alanyi és tárgyi oldalon megvizsgált körülmények elemzésével helyesen állapította meg, hogy a vádlott egyenes ölési szándékra utaló kijelentései ellenére sem kívánta sértett halálát, hanem abba belenyugodva cselekedett.

A sértett sérelmére megvalósított cselekmény kapcsán is helyesen állapította meg, hogy a vádlott a fülbevaló megszerzése és megtartása érdekében is alkalmazott erőszakot, így cselekménye rablás büntetnének minősül.

Az első fokon eljáró bíróság alapvetően helyesen feltárta az irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket, azonban azokat, összevetve a büntetéskiszabás egyéb elveivel, nem a súlyuknak megfelelően értékelte. A büntetést a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához és az elkövető társadalomra veszélyességéhez is.

A büntetéskiszabás során a büntetőjog általános elveire, és az Alaptörvényből fakadó alkotmányos követelményekre is figyelemmel kell lenni. „A büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségszerűségnek és az ultima ratio elveinek”. (1214/B/1990 AB határozat)

A szankció arányossága azt is jelenti, hogy a hasonló tett elkövetőit hasonló büntetéssel kell sújtani az elkövetett tethez, és a bűnösség mértékéhez is viszonyítva, de az arányosság vizsgálata a sérelem, a kár, a bűnösség foka, a bűncselekmények súlya egybevetését is feltételezi.

Az elsőfokú bíróság által a kiszabott büntetés nem áll arányban a vádlott terhére rótt bűncselekmények kiemelkedő tárgyi súlyával és fokozott társadalomra veszélyességével, és a vádlott személyében lévő társadalomra veszélyességgel sem. A súlyosító körülmények túlsúlyára való tekintettel a büntetett előéletű, a cselekményeket próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje alatt és más büntető eljárás hatálya alatt elkövető vádlottal szemben nem elegendő az emberölés büntetetté megállapított büntetési tételkeret alsó határának megfelelő tartamban kiszabott szabadságvesztés büntetés.

A Btk. 160. § (1) bekezdése szerint az emberölés büntette 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A rablás büntetettét a 365. § (1) bekezdése 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A Btk. 36. §-a és a 81. § (3) bekezdése alapján e két bűncselekmény miatt kiszabható halmazati büntetés alsó határa 5 év, felső határa 22 év 6 hónap. A Btk. 80. § (2) bekezdése szerint a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke az irányadó. A középérték a büntetés tétel alsó és felső határa összegének a

fele. Jelen esetben ez 13 év 9 hónap. Az ítéletábra azonban első sorban a súlyosabb bűncselekmény, az emberölés büntette kísérleti szakban maradására tekintettel úgy találta, hogy a vádlott javára el lehet térni a középértéktől. Ezért a szabadságvesztés büntetés tartamát, és ehhez igazítva a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is 8 évben határozta meg.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámítására, a feltételes szabadságra bocsáthatóságára, a lefoglalt dolgokra, valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések is törvényesek.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a szükséges részben megváltoztatta, míg helytálló rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésének alkalmazásával helybenhagyta.

, 2017. január 23.

. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Gömöri Olivér sk. előadó bíró Dr. Háger Tamás sk. bíró

Záradék: A Fővárosi Törvényszék 14.B.1182/2016/11. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2017. január 23.

Dr. Elek Balázs sk. tanácselnök

A kiadmány hitelül
tisztviselő